

РЕШЕНИЕ

№ 70

гр. Търговище, 06.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ в публично заседание на четвърти октомври, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: МИЛЕН ИВ. СТОЙЧЕВ

Членове: БИСЕРА Б. МАКСИМОВА
БОРИС Д. ЦАРЧИНСКИ

при участието на секретаря СТАНКА Б. ЖЕЛЕВА
като разгледа докладваното от БИСЕРА Б. МАКСИМОВА Въззивно
гражданско дело № 20213500500199 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.258 и сл. от ГПК.

С Решение № 280 от 17.06.2021 г., постановено по гр. д. № 1674/2020 година по описа на Районен съд - Търговище, съдът е отхвърлил предявения от Медицински център „Солигена 2017“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.*****, ул.“*****“ № ****, представлявано от Кр.Хр.П., действаща чрез пълномощник адв.Ц.И. от ТАК, със съдебен адрес: гр.Търговище, ул. “*****“ № ****, ет. **** против ДЖ. Б. М., ЕГН ***** от гр.*****, бул. “*****“ № ****, вх. ****, ет. ****, ап. ****, действаща чрез пълномощник адв. Д.М. от ТАК, със съдебен адрес: гр.*****, ул.“*****“ № **** – партер, иск за сумата от 1 500 лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди, с правно основание в чл. 45 от ЗЗД, като НЕОСНОВАТЕЛЕН. Присъдени са разноски в производството.

Срещу така описаното решение е постъпила въззивна жалба от Медицински център „Солигена 2017“ ООД, ЕИК *****, чрез пълномощника им адв.И.,

АК-Търговище, в която се излага следното:

От събраните по делото гласни и писмени доказателства по безспорен начин е установено, че ответницата е прегледана от лекар, който я е насочил за хоспитализация в лечебно заведение от болничен тип. При извършените впоследствие проверки от „Медицински надзор“ е установено, че при тези прегледи не са допуснати нарушения на добрата медицинска практика от страна на ищеца. Независимо от горното ответницата и водената от нея св. Мустафова убеждавали състава на съда, че М. е оперирана и лежала в „Медицински център „Солигена 2017“ ООД. При извършения непосредствен разпит от съда св. М. заявила, че М. е лежала в медицинският център по време на наложените забрани за операции. Нееднократно, както ответницата, така и процесуалният ѝ представител, заявили пред съда, че причината за подаването на жалбата не е в действията на лекар в медицинския център, а обстоятелството, че на ответницата ѝ е отказано изплащането на застраховка.

Предвид изложеното въззивникът моли съда да отмени обжалваното решение като незаконосъобразно.

По така подадената въззивна жалба е постъпил отговор от ответницата чрез адвокат адв. Д.М., в който отговор се акцентира на следното:

Безспорно се доказва от всички събрани писмени доказателства, че не са налице предпоставките на чл. 45 от ЗЗД. Действително ответницата е депозирала жалби с искане за проверка на издадените от ищеца фактури, но никъде в същите не е заявявала твърдения, поставящи под съмнение професионалните качества на лекаря, работещ за ищеца. Твърди се, че е налице трайно установено практика на ВКС, съгласно която искането за защита, отправено към държавен орган е израз на установено в Конституцията на Република България право, поради което е правомерна дейност. Всичко това било изразено в отговора, а впоследствие е подробно обсъдено и съобразено с практиката на ВСК и цитираните решения.

На следващо място, според въззиваемата страна, не се установява по никакъв начин ответницата, упражнявайки своите конституционни права, да е действала недобросъвестно, само с цел да накърни интересите на ищеца, а точно обратното, същата е действала само и единствено в собствен интерес.

Отделно от това по никакъв начин не се доказали и вреди, които са настъпили за ищеца.

Моли за потвърждаване на обжалваното решение.

В насроченото пред въззивния съд открито съдебно заседание въззивникът не е взел участие чрез законен или упълномощен представител.

В съдебно заседание въззиваемата страна се представлява от адвокат М., който моли за потвърждаване на обжалваното решение.

Съдът, след като констатира, че въззивната жалба е подадена в срок и е ДОПУСТИМА, провери изложените в нея оплаквания, обсъди представените доказателства и констатира следното:

Предявен е иск от търговско дружество срещу физическо лице с правно основание в разпоредбата на чл. 45 от ЗЗД – иск за обезщетение за неимуществени вреди, които се твърди, че ответницата е причинила на дружество, отправяйки жалба до „Медицински надзор“ за проверка на заплатени от нея суми във връзка с лечението ѝ в медицинския център.

По делото не е налице спор, че през месец май 2020 год. ответницата е имала здравословни проблеми, поради което е посетила Медицински център „Солигена 2017“ ООД в гр.Търговище и е била прегледана от Д-р Д.П., като са били предприети и съответни медицински дейности по лечението ѝ, като изследвания, насочване към хоспитализация и др.

По делото са приложени две фактури № 0000000371/21.05.2020 год. и № 0000000372/27.05.2020 год., издадени от МЦ “Солигена 2017“ ООД, удостоверяващи извършени от ответницата разходи, свързани с лечението, първата за сумата от 100 лв., втората за сумата от 400 лв., като и в двете е посочено, че ответницата е заплатила медицински консуматив, без конкретизация какъв точно и на каква стойност. По делото е приложена и фактура № 0000015088/05.08.2020 год., издадена от „МБАЛ Попово“ ЕООД, за платени от ищцата обща анестезия 100 лв. и медицински консуматив 400 лв. От показанията на разпитаната по делото св.М., която е колежка на ответницата се установи, че още при прегледите ответницата е уведомила доктора, че има застраховка, направена от работодателя, която покрива

разходите по лечение и за това ще са и необходими фактури за направените разходи, както и се установи, че ответницата е получила фактури, представила ги е на застрахователя и едва след като е получен отказ от застрахователя да плати обезщетение, тя е установила, че има нередности в издадените и от ищеца фактури, както и разминаване между лечебното заведение, вписано във фактурите и в епикризите.

По делото са приложени копия от жалби, изходящи от ответницата до РЗОК Търговище, входирана на 06.07.2020 год. и до ИА „Медицински надзор“ гр.София, входирана на 09.07.2020 год., в които същата е изложила в хронологичен ред известните й факти и обстоятелства, свързани с лечението й, проведено от работещия при ищеца лекар, подробно е описала разговорите си с последния, посочила е, че впоследствие е разбрала, че е била оперирана не от лекаря, който е поел лечението й, а от друг лекар и т.н., и е поискала да бъде извършена проверка на издадената й от ищеца медицинска документация и фактури за направени разходи по лечението, считайки, че в същите има неточности и разминавания, които не са и били обяснени, което не позволявало тя да ползва същите, за да удостовери, че именно това са разходите, които е направила за лечението си. Със Заповед на ИА „Медицински надзор“ по повод подадената от ответницата жалба е била назначена проверка и видно от приложения Констативен протокол при извършената от комисия проверка във МЦ „Солигена 2017“ ООД е установено, че ответницата е заплатила на центъра суми, за които са и издадени фактури, за обща сума от 500 лв., които се явяват получени неоснователно, тъй като получавайки сумите лечебното заведение е нарушило икономическите права на пациента. Посочено е също, че МЦ не отговаря на изискванията на чл.8, ал.2 от ЗЛЗ в частта операционен блок, а в ценоразписа на ЛЗ са формирани цени за дейности и цени за медицински консуматива за тези дейности, които не могат да се извършват в ЛЗ за извънболнична помощ и са дадени задължителни предписания на управителя на МЦ „Солигена 2017“ ООД за отстраняване на констатираните нарушения. В същия протокол е посочено, че МЦ „Солигена 2017“ ООД и „МБАЛ Попово“ ЕООД се помещават на един адрес в гр.Търговище и ползват една каса и регистратура. След извършване на проверката на ответницата е изпратен отговор от Изпълнителния Директор на ИА „Медицински надзор“, с

която същата е уведомена, че МЦ „Солигена 2017“ е издало фактурите и е получило суми за дейности, които лечебното заведение не е извършвало, с което е нарушен чл.86, ал.1 от ЗЗ, за което нарушение ще бъде търсена административна отговорност, както и, че след проверката МЦ „Солигена 2017“ ООД е превело на „МБАЛ Попово“, което лечебно заведение е извършило дейностите, внесените от ответницата суми общо 500 лв. и е издадена фактура, която тя може да получи от „МБАЛ Попово“ ЕООД.

Ищецът предявява иск срещу ответницата с твърдения, че в жалбите си до контролните органи тя е навела неверни твърдения за нарушаване на медицинската етика и стандарти, с което е опетнило доброто име на медицинския център.

В жалбата си до РЗИ Търговище ответницата, освен че излага хронология на медицинските дейности, извършени по повод на заболяването ѝ, по същество не твърди, че лекуващите ѝ лекари са нарушили добрата медицинска практика и стандарти, а по-скоро изразява съмнения, че е възможно да има такова нарушение, доколкото същата не се е възстановила след операцията така, както ѝ е било обяснено предварително. В тази жалба ответницата по-скоро задава въпрос към проверяващата институция да извърши проверка и да установи дали има или няма такова нарушение. Отговорът по жалбата на ответницата от РЗИ – Търговище, съдържащ се в констативен протокол от 22.10.2020 година, е стандартен, за дейността на медицинския център като цяло и изводът е за спазване на здравните изисквания и медицинските стандарти при извършване на дейностите. Не са обсъждани конкретни факти, касаещи жалбата на ответницата.

Що се отнася до извършената проверка от ИА „Медицински надзор“, същата е констатирала нередности по повод документацията, водена във връзка с лечението на ответницата“, поради което няма как да се приеме, че жалбата ѝ е била неоснователна.

От правна гледна точка съдът съобрази следното:

Носителят на едно субективно право е свободен да прецени дали и кога да го упражни или въобще да не го упражни. Затова упражняването на материално и процесуално право поначало е правомерно. Това обаче не

изключва възможността за злоупотреба с право. Злоупотребата с право е противоправна, тя налице, когато правото се упражнява недобросъвестно - за да бъдат увредени права и законни интереси на други (чл. 57, ал. 2 от Конституцията), но също и в противоречие с интересите на обществото (чл. 8, ал. 2 ЗЗД). Отговорността за вреди от злоупотреба с право по правното си естество е деликтна и противоправността се изразява в недобросъвестното упражняване на законно признато право, като доказването на недобросъвестността е в тежест на пострадалия. И при злоупотребата с право вината на дееца се предполага до доказване на противното, но вината в гражданското право не е субективното отношение на дееца към деянието (както в наказателното право), а неполагане на дължимата (от добрия стопанин или добрия търговец) грижа. Обида е налице, когато деецът каже или извърши нещо унижително за честта или достойнството на друго в негово присъствие, а клевета, когато деецът разгласи позорно обстоятелство за друго. Очевидно подаването на жалба не е обида. А съдържащите се в жалба позорни обстоятелства за друго не се разгласяват, ако жалбата е подадена до надлежен орган (те се разгласяват, ако копие от жалбата е подадена до друго лице). Гражданите имат право да се обръщат към надлежните органи и да излагат обстоятелства, които са им известни. Жалбоподателят е добросъвестен и дори когато посочените от него обстоятелства не бъдат установени. **Злоупотреба с право (т.е. противоправно поведение) е налице, когато жалбата не е отправена с цел обстоятелствата да бъдат проверени и да бъдат взети необходимите мерки, а когато жалбоподателят знае, че обстоятелствата са неверни и подава жалбата, за да навреди другиму или за да накърни друг обществен интерес.**

Изхождайки от тези основни правила, настоящият въззивен състав приема, че предявеният иск се явява неоснователен. Ответницата е била в правото си да поиска проверка на факти, касаещи дейността на ищцовото дружество. Целта ѝ не е била да навреди на лечебното заведение, а да защити свои права.

Отделно от това по делото не се установява, че медицинският център е претърпял вреди. Дейността на контролните органи и изводите от проверките не са огласявани публично и не са били предмет на обсъждане в обществото, което да е довело до накърняване на репутацията на лечебното заведение.

Като е стигнал до същия правен извод, Търговищкият районен съд е постановил правилно и законосъобразно решение, което следва да се потвърди.

Ответницата има право на разноски във въззивното производство за заплатения от нея адвокатски хонорар в размер на 200 лева.

Водим от горното, съдът, на основание чл. 271 от ГПК

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 280 от 17.06.2021 г., постановено по гр. д. № 1674/2020 година по описа на Районен съд – Търговище, като правилно и законосъобразно.

ОСЪЖДА Медицински център „Солигена 2017“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.*****, ул. “*****“ № ****, представлявано от Кр.Хр. П., действаща чрез пълномощник адв.Ц.И. от ТАК, със съдебен адрес: гр.*****, ул. “*****“ № ****, ет. ****, да заплати на ДЖ. Б. М., ЕГН *****, от гр.*****, бул. “*****“ № ****, вх. ****, ет. ****, ап. ****, действаща чрез пълномощник адв. Д.М. от ТАК, със съдебен адрес: гр.Търговище, ул. “*****“ № **** – партер, направените по делото разноски за въззивното производство в размер на 200 лв.

Решението не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____